

LEVALLOIS TEKNİK I

Levallois yongalama tekniği ilk defa Paris yakınlarında Levallois-Perret'deki Seine taş ocaklarından ortaya çıkartılan endüstri ile tanınmıştır. İlk olarak Alt Paleolitik'in orta Acheuléen kültürel fasiyesi içinde izlerine rastlanır. Orta Paleolitik'te ise oldukça yaygın olarak kullanılmıştır.

Levallois yongalama tekniğinin uygulanışı genel şekliyle şöyledir: Merkezci çıkarımlarla çekirdeğin üst yüzey kabuğu soyulur. Böylece kaplumbağa bağasına benzeyen bombeli bir üst yüzey oluşuyor. Sonra vurma düzlemi hazırlanıyor. Vurma düzlemi ya küçük yüzüklerle ya da geniş tek bir çıkarımla elde edilir ve çekirdeğin hazırlanmış çıkarım yüzeyine diktir.

Vurma düzleminden bir darbe ile şekli önceden belirlenmiş düz ve oval bir yonga alınıyor ve bu yonga merkezci çıkarım izlerini üst yüzü üzerinde taşıyor. Genel olarak topuk yüzüklüdür. Fakat düz topuklar da mevcuttur.

TEKNİK

Teknik terimi, önceden tasarlanan bütün Levallois yongaların çıkarılmasında, işlev ve aracı karşılar. Yongalama tekniği, Levallois işlem zincirinin dışında gelişir. Taş vurgaçla direk vurma söz konusudur.

Vurma, vurma düzlemi yüzeyi üzerinde bitişme çizgisinden birkaç milimetre ötede gerçekleşiyor. Önceden belirlenmiş çıkarımların vurma eksenini dik olmak zorundadır ki bu özellik böyle bir sonuç çıkarsın. Dik olmayan eksen vurmanın kontrolüne izin vermez.

METOT

Üretim aşamasıdır. Soyut üretimle, bu üretimin somutlaştırılması arasındaki bağıdır. Metod terimi, Levallois yongaların üretiminde temel olan teknik kriterleri yerleştirmekten ibarettir.

Boeda, farklı kültürler içinde çalışma biçimine bağlı olarak değişkenlikleri olabilen metodları iki temel gruba ayırmıştır:

- 1- Tercihli tek bir yonganın Levallois teknikle yongalanması
- 2- Önceden tasarlanmış birden fazla yonganın levallois teknikle yongalanması

1-TERCİHLİ TEK BİR YONGANIN LEVALLOİS TEKNİKLE YONGALANMASI

Bu yöntem, klasik levallois yongalama şekline uygundur. Amaç, hazırlanmış her bir yongalama yüzeyinden tek bir yonganın üretilmesidir. Bütün teknik kriterler de bu amaca uygun olarak yerleştirilmiştir. Yonga, yongalama yüzeyinin büyük bir kısmını içerir. Eğer çekirdeğin boyutu diğer bir yonganın üretimine izin verecek kadar olursa bu kez işlem aynı şekilde devam edecektir. Bu yöntem “Linéal Metod” olarak adlandırılmıştır. Bagarre arkeolojik sitindeki levallois materyalin özelliklerine bağlı olarak Boëda tarafından tanımlanmıştır.

YARARLANILAN KAYNAKLAR

Boëda, E., Le Concept Levallois: variabilité des méthodes, CNRS Editions,1994

Ceylan, K., Karain Mağarası, Levallois Tekniği, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, 1994, Ankara

Van Peer, B, P., The Levallois Strategy, Monographs in World, Archaeology no:13,1992